

บทที่ ๔

การวิเคราะห์และประเมินข้อมูล

๔.๑ การเกิดสภาวะการไหลอืดตัว

Leong⁽⁹⁾ ได้กล่าวว่า การไหลอืดตัวในขณะที่มีคิวต่อเมืองของรถ ที่ออกจากทางแยก ในช่วงไฟเขียวร้อยละ ๑๐๐ เนื่องจากสาเหตุของการที่รถหยุดและตอนที่รถออกไปจากทางแยก ตลอดจนเวลาที่ต้องใช้เพิ่มสำหรับการเร่งความเร็วของรถ ทำให้เกิดการไหลอืดตัว จะเกิดขึ้น ต่อเมื่อเวลาของช่วงไฟเขียวได้ผ่านไปชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้ว ในงานวิจัยการศึกษาครั้งนี้ใช้ชื่อ หลักเกณฑ์ของ Leong โดยพยายามตรวจสอบการเกิดสภาวะการไหลอืดตัว หลังจากได้รับสัญญาณ ไฟเขียว ซึ่งวัดจากปริมาณยวดยานที่ออกจากทางแยก ตามวิธีการเก็บข้อมูลของ TRRL ด้วย ตารางที่ ๔.๑ ที่แสดงการไหลอืดตัวของยวดยานในช่วงเวลาละ ๔ วินาที ของช่วงสัญญาณไฟเขียว สำหรับรถทางตรงและรถเลี้ยวขวาไม่มีรถสวน โดยมีจำนวนช่องทางรถตรง ๑๔ ช่องทาง และ จำนวนช่องทางรถเลี้ยวขวาไม่มีรถสวน ๔ ช่องทาง ผลจากตารางดังกล่าว สามารถนำมาพิจารณา สภาวะของการเกิดการไหลอืดตัวได้ ดังตัวอย่างจากรูป ๔.๑, ๔.๒, ๔.๓, และ ๔.๔ ตามลำดับ

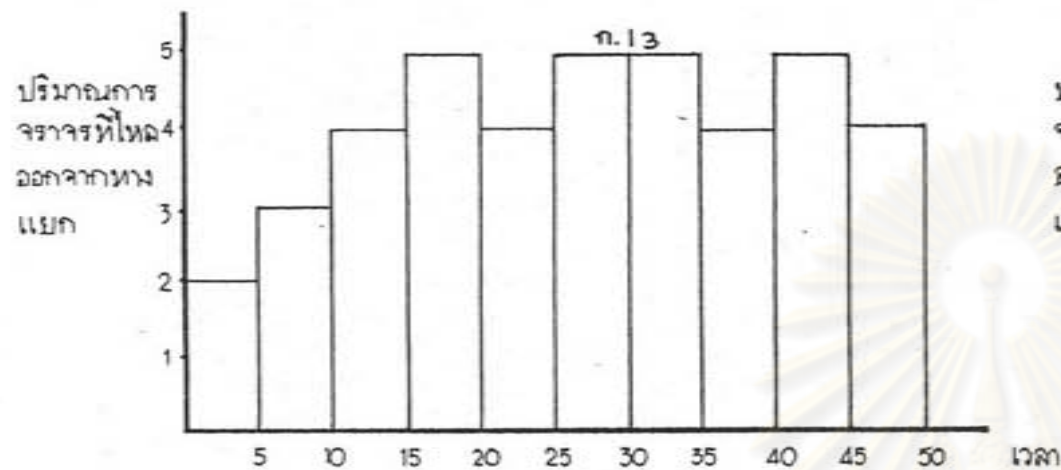
จากรูปพบว่า การวิเคราะห์ได้ทำตลอดทั้งช่วงเวลาไฟเขียว แต่การเกิดการไหลอืดตัว จะอยู่ภายในช่วงหนึ่ง ประมาณ ๔-๑๐ ช่วงเท่านั้น ช่วงเวลาไฟเขียวที่เหลือ จะเป็นการไหลที่ไม่เต็มทางแยก ดังนั้นในการวิจัยได้หาค่า headway ในแต่ละช่วงจราจร มาพล็อตกับตำแหน่ง คิวของรถ เพื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยของ headway จะต้องบันทึกค่าเฉลี่ยของรถคันที่ ๑, ๒, ๓, จนกระทั่งถึงคันที่ ๑๒ เป็นอย่างน้อย ในคิวของแต่ละช่วงจราจร และ headway ของรถหลังจาก คันที่ ๑๒ จะมีค่าเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ดังแสดงตัวอย่างในรูป ๔.๕, ๔.๖, ๔.๗, ๔.๘, และ ๔.๙ ตามลำดับ สำหรับ ๔ ช่องจราจรในการศึกษา ๑๒ ช่องจราจร ในการวิเคราะห์รถที่ผ่านออก จากทางแยก ให้คิดสำหรับรถทางตรงและมีหน่วยเป็นรถคันเท่านั้น เพื่อให้ได้การไหลอืดตัวสูงสุด ก่อนมีการเปลี่ยนแปลง อันเนื่องจากสาเหตุอื่น ๆ เช่น ชนิดของยวดยาน ทั้งนี้เนื่องจากรถประเภทอื่น จะไม่ให้ค่า headway เป็นปกติ เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้รถแก่งวิ่งทางตรง ซึ่งเป็นวิธีการ

ตารางที่ 4.1 แสดงการไหลอ้อมตัวของรถเก๋งในช่วงเวลา 5 วินาที ตามจำนวนช่องที่มีการไหลอ้อมตัวเกิดขึ้น

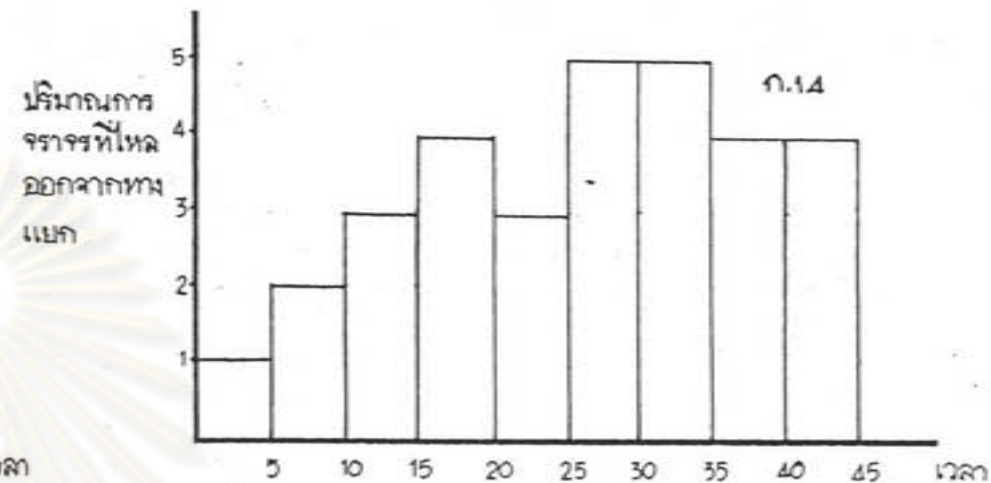
ลำดับที่	รหัสคันของทางแยก	ช่องทางจราจรที่	ปริมาณการจราจรช่วง 5 วินาที หลังจากเริ่มเดินสัญญาณไฟเขียว ตามจำนวนช่องที่มีการไหลอ้อมตัว สำหรับรถเก๋งเท่านั้น	ค่าเฉลี่ยปริมาณการจราจร X	STANDARD DEVIATION
1	ก 13	3	2, 3, 4, 5, 4, 5, 5, 4, 5, 4, 3, 2.	3.83	1.11
2	ก 14	1	2, 3, 3, 4, 4, 4, 5, 4, 5, 4, 2, 2.	3.5	1.08
3	ก 23	2	2, 4, 3, 4, 5, 5, 5, 4, 3, 4, 2, 2, 1.	3.83	1.32
4	ก 23	3	3, 2, 3, 4, 4, 5, 5, 4, 4, 4, 2, 2.	3.5	1.08
5	ก 24	3	2, 3, 3, 4, 4, 4, 5, 5, 4, 3, 3, 2.	3.5	1.09
6	ก 24	4*	1, 3, 2, 4, 5, 4, 4, 4, 3, 2, 3, 2, 1.	2.92	1.25
7	ก 31	2	1, 2, 3, 4, 3, 5, 5, 4, 4, 3, 5, 3, 2.	3.83	1.26
8	ก 32	3	2, 3, 5, 5, 4, 4, 4, 3, 2, 2.	3.4	1.17
9	ก 32	4*	2, 3, 2, 3, 4, 3, 3, 4, 3, 3, 2.	2.90	0.70
10	ก 41	1	2, 4, 3, 3, 4, 5, 5, 4, 4, 2, 3, 2.	3.42	1.08
11	ก 42	2	2, 2, 3, 4, 5, 5, 5, 4, 3, 4, 4, 3, 2, 1.	3.28	1.38
12	ก 42	5*	1, 2, 2, 3, 5, 5, 4, 4, 3, 3, 2, 3, 2.	3.00	1.22
13	ก 58	3*	2, 3, 3, 3, 3, 3, 4, 4, 4, 4, 3, 2, 2.	3.07	0.75
14	ก 54	2	2, 3, 3, 4, 5, 5, 4, 4, 3, 4, 3, 2.	2.83	0.93
15	ก 61	2	2, 2, 3, 2, 2, 3, 4, 5, 3, 3, 3, 2.	2.83	0.93
16	ก 62	2	2, 3, 3, 4, 4, 5, 4, 4, 4, 4, 2.	3.61	0.86
17	ก 71	2*	2, 3, 3, 4, 4, 3, 4, 4, 2, 4, 4, 2, 3, 2.	3.14	0.86
18	ก 81	2	2, 3, 4, 5, 5, 5, 4, 4, 3, 4, 4, 2, 2.	3.61	1.15
19	ก 82	2	2, 3, 3, 4, 3, 4, 5, 5, 4, 5, 2, 2.	3.5	1.16

หมายเหตุ* ช่องจราจรเลี้ยวขวา

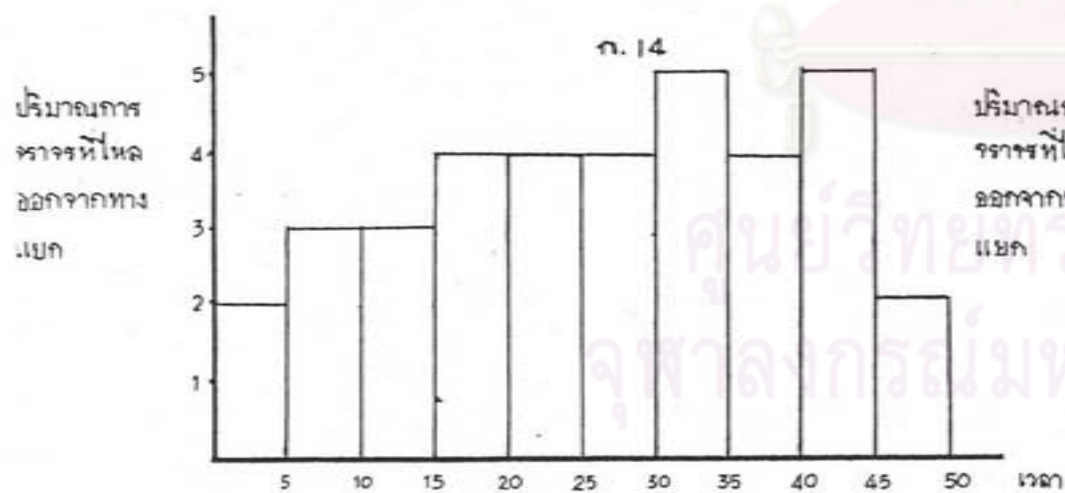
ช่องทางจราจรที่ 1 อยู่ชิดขอบทางเท้า ที่ 2,3 ออกจากขอบทางเท้าตามลำดับ

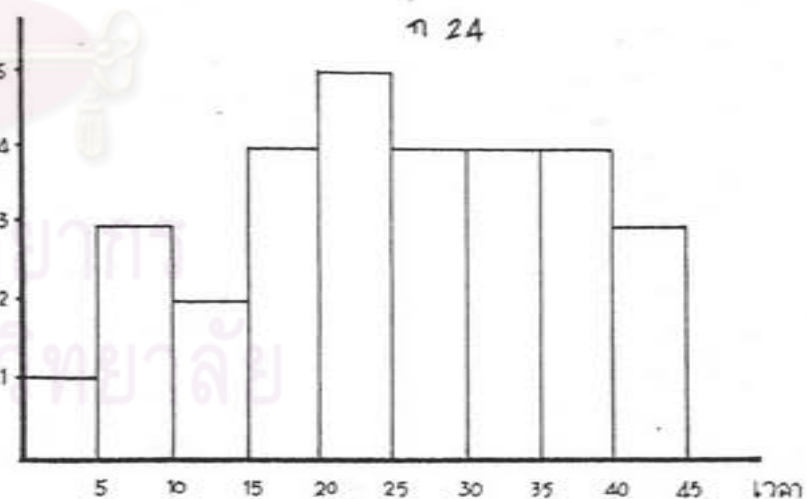
รูปที่ 4.1 แสดงการไหลของยานออกจากทางแยกหลังจากเริ่มไฟเขียว (เฉพาะรถเก๋งทางตรง)

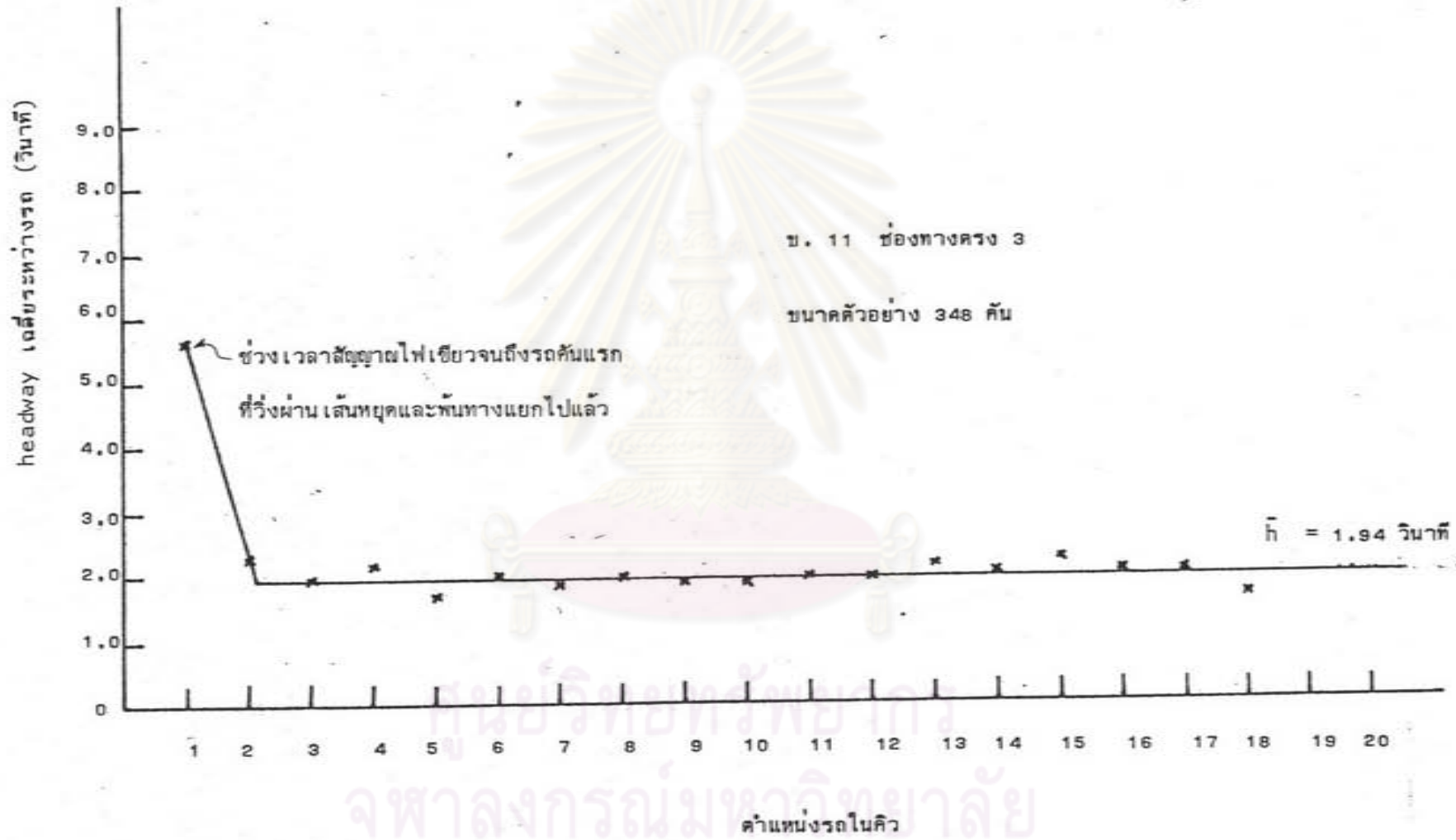
รูปที่ 4.2 แสดงการไหลของยานออกจากทางแยกหลังจากเริ่มไฟเขียว (เฉพาะรถเก๋งทางตรง)

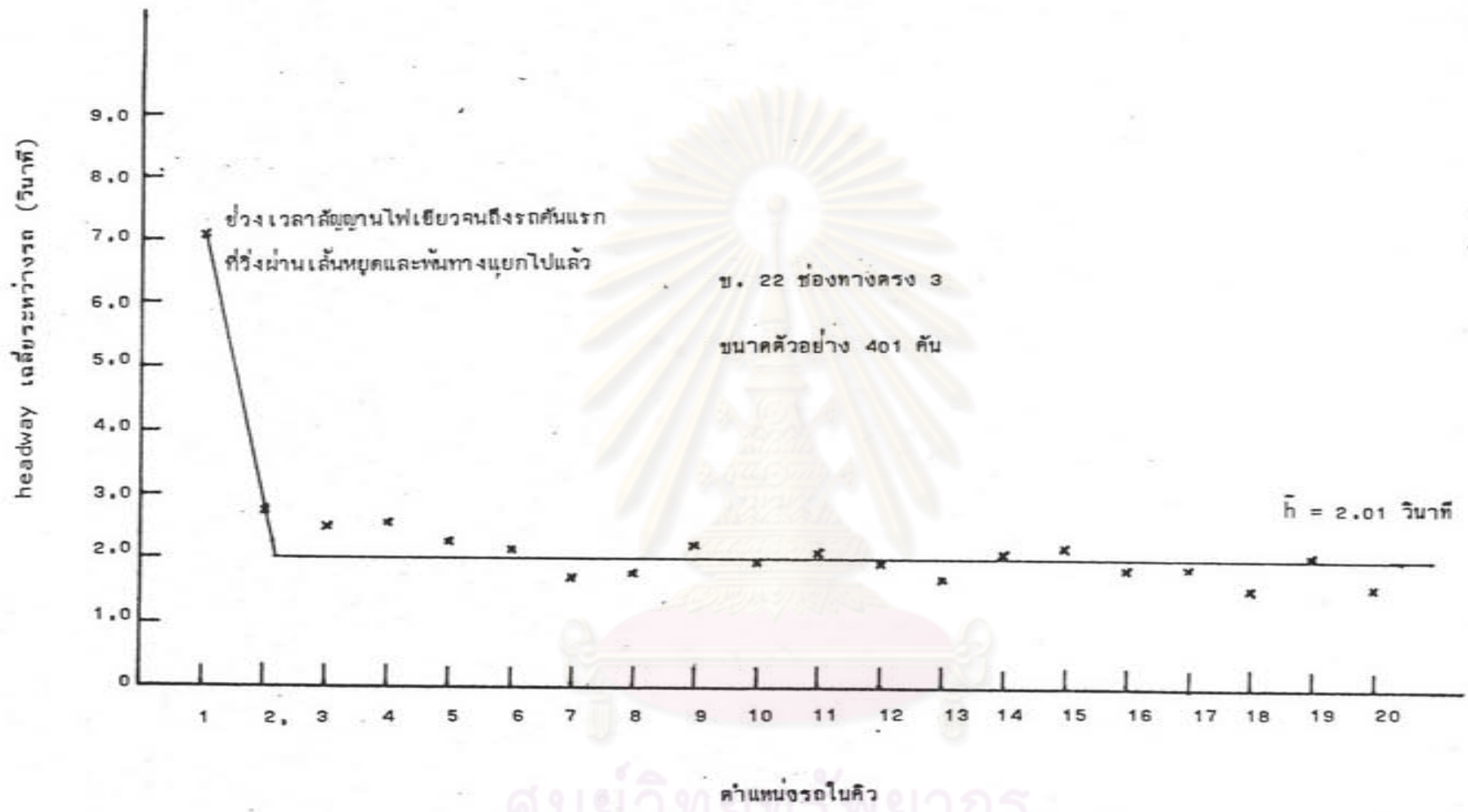
รูปที่ 4.3 แสดงการไหลอ้อมตัวของยานออกจากทางแยกหลังจากเริ่มสัญญาณไฟเขียว (รถยนต์หลายชนิด)

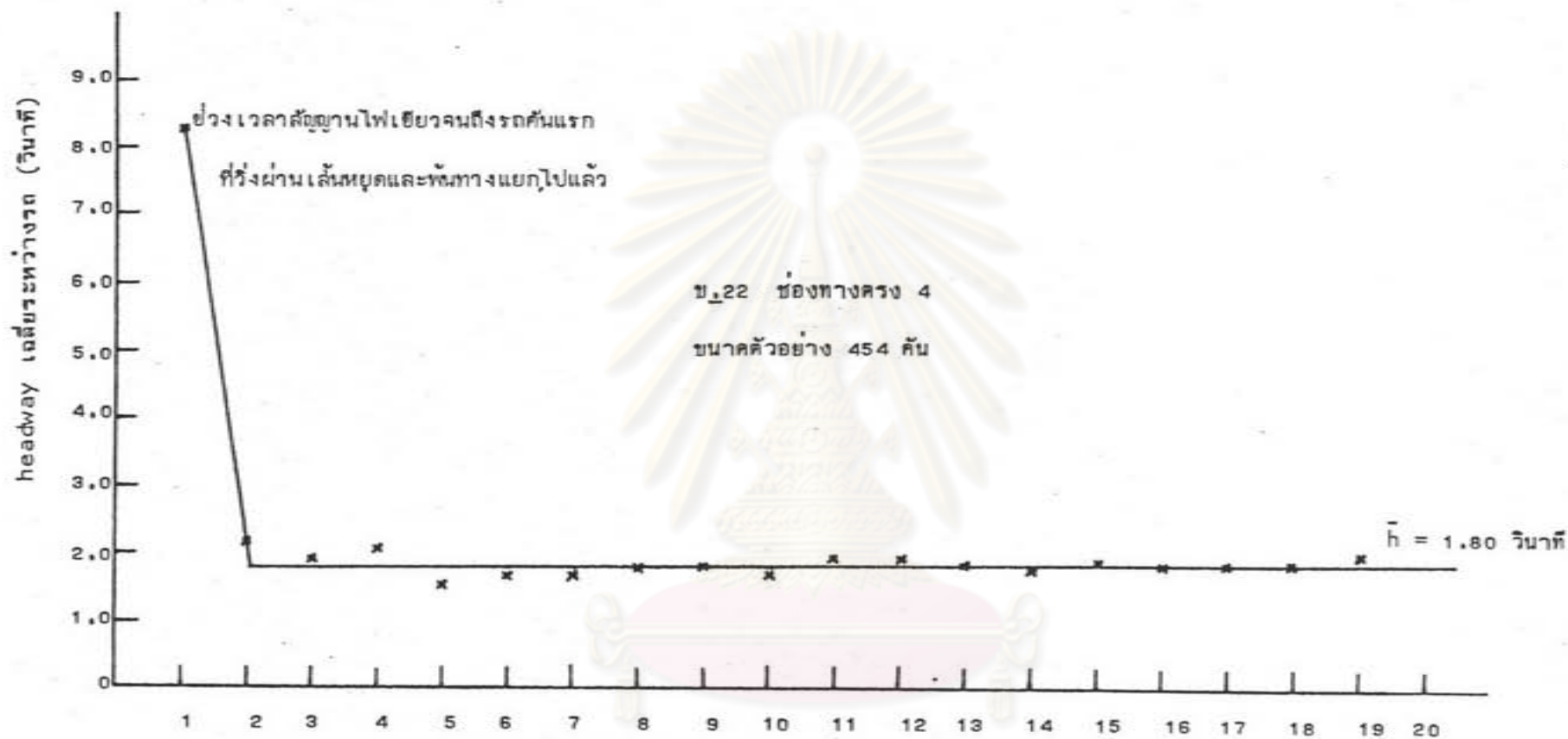
รูปที่ 4.4 แสดงการไหลอ้อมตัวของยานออกจากทางแยกหลังจากเริ่มสัญญาณไฟเขียว (เฉพาะรถเก๋งเลี้ยวขวาไม่รถสวน)

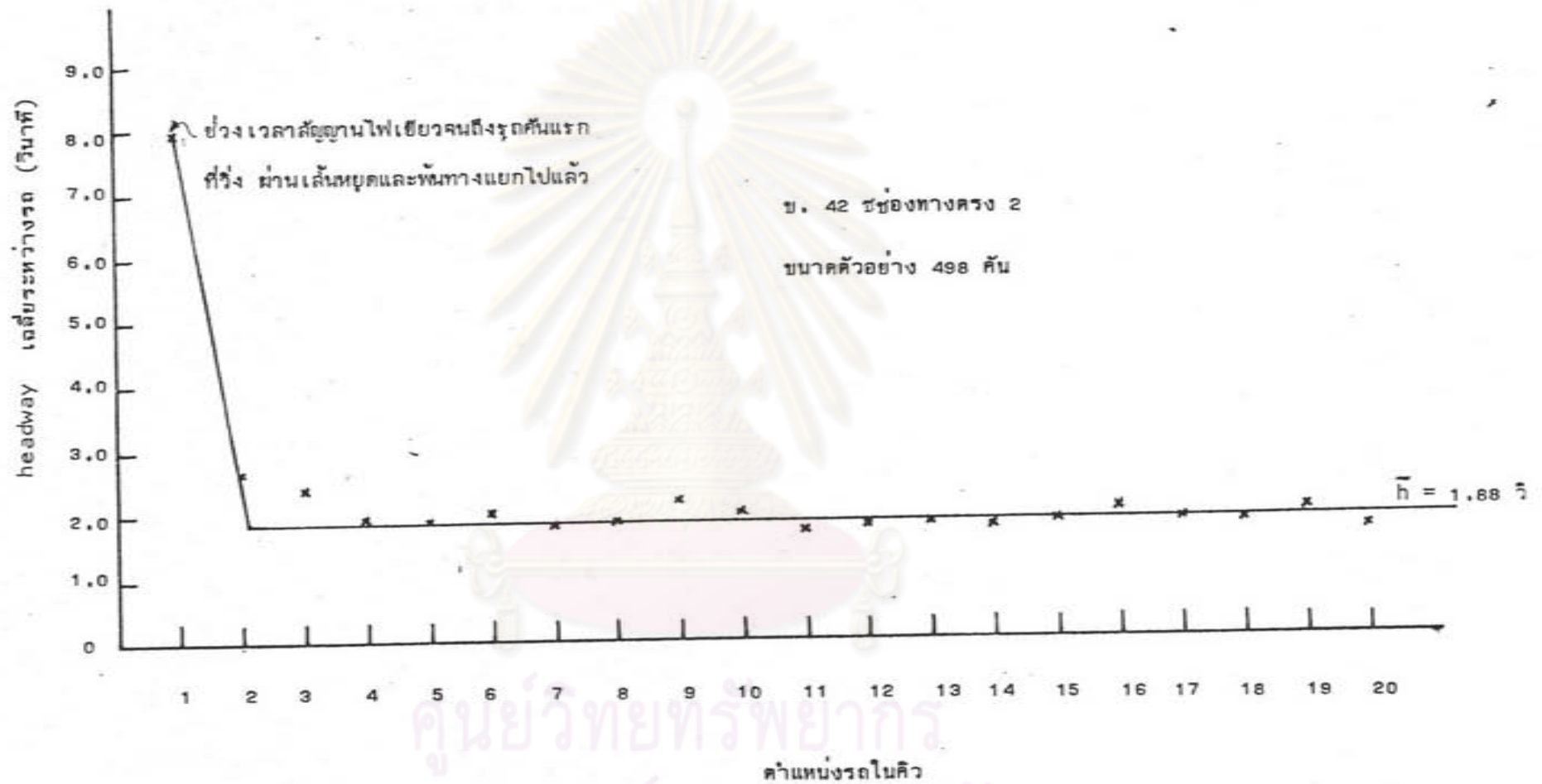
รูปที่ 4.5 แสดงค่า headway กับตำแหน่งของรถในคิว เมื่อเริ่มสัญญาณไฟเขียว (เฉพาะรถแก่ทางตรง)

รูปที่ 4.6 แสดงค่า headway กับตำแหน่งของรถในคิว เมื่อเริ่มสัญญาณไฟเขียว (เฉพาะรถเก่งทางตรง)

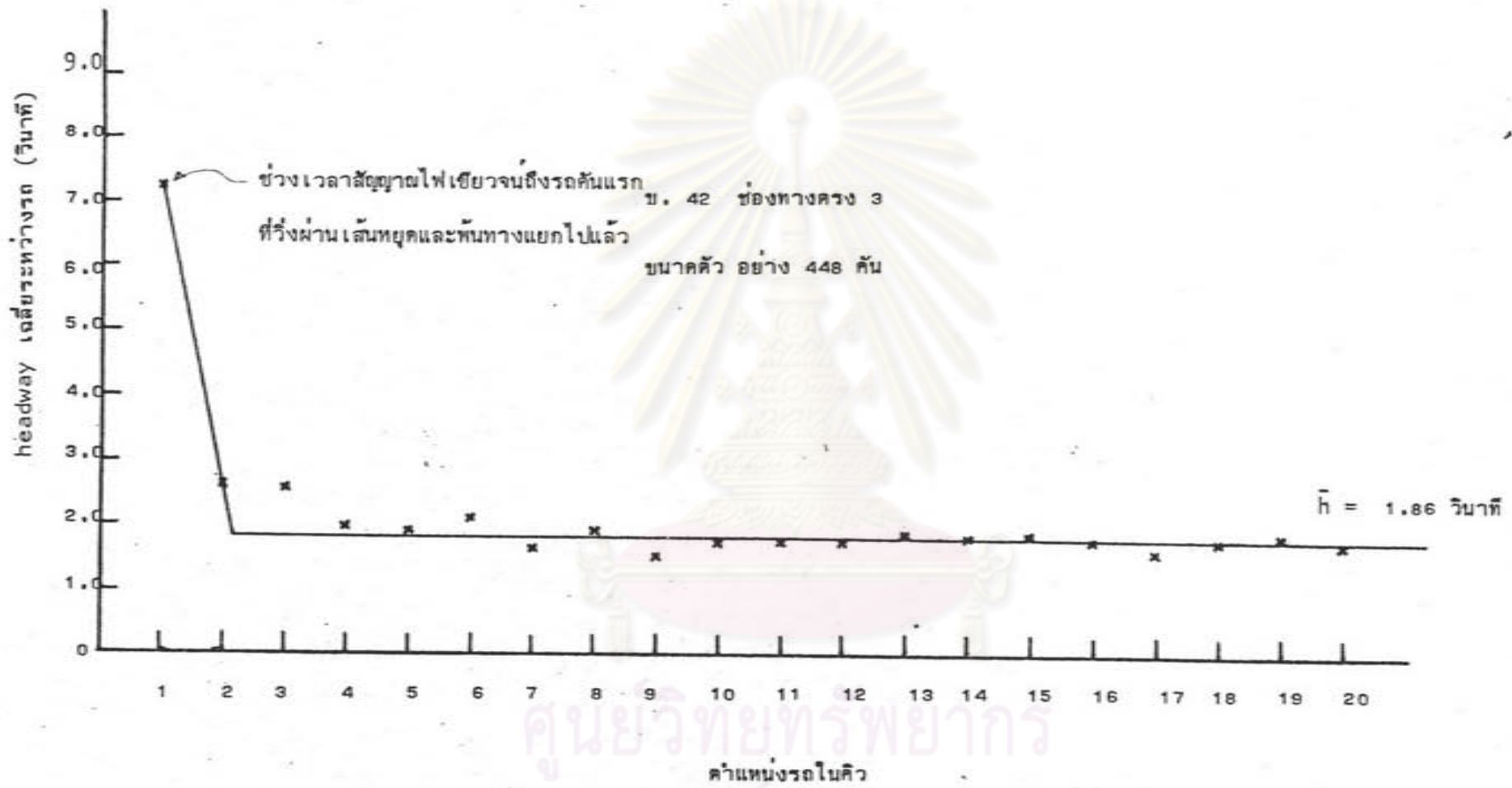

รูป 4.7 แสดงค่า headway กับตำแหน่งของรถในคิว เมื่อเริ่มสัญญาณไฟเขียว (เฉพาะรถเก่งทางตรง)

รูปที่ 4.8 แสดงค่า headway กับตำแหน่งของรถในคิว เมื่อเริ่มสัญญาณไฟเขียว (เฉพาะรถเก่งทางตรง)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.9 แสดงค่า headway กับตำแหน่งรถในคิว เมื่อเริ่มสัญญาณไฟเขียว (เฉพาะรถเก่งทางตรง)

ของ Miller และ Leong

๔.๑.๑ การเกิดสภาวะการไหลอืดตัวของรถแก่งทางตรง

การหาค่าเฉลี่ยของ headway ของรถทางตรง คำนวณได้จาก mean และ standard deviation โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๙% สูตรที่ใช้หาค่าเฉลี่ย headway

$$\bar{x} - t_{\alpha/2} \frac{\sigma}{\sqrt{n}} < \hat{h} < \bar{x} + t_{\alpha/2} \frac{\sigma}{n} \dots\dots\dots (4.1)$$

- ๑) \bar{x} = ค่า mean headway ของรถที่ตำแหน่งใด ๆ ในคิว
- t = ค่าของ t-distribution
- n = ขนาดของตัวอย่าง
- \hat{h} = ค่า headway ที่ทำได้ ซึ่งถูกจำกัดโดยระดับความเชื่อมั่นที่ ๙๙%

จากตารางที่ ๔.๒ ในจำนวนช่องจราจรทั้งหมด ๑๒ ช่องจราจร ได้พบว่าค่า headway หลังจากรถคันที่ ๒ จะเกิดสภาวะการไหลอืดตัว และหาค่า headway เฉลี่ยได้ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙% ผลจากการศึกษาสรุปได้ว่า จะเกิดสภาวะการไหลอืดตัวต่อเมื่อหลังจากรถคันที่ ๒ ไปแล้ว เฉพาะรถแก่งทางตรงเท่านั้น โดยเริ่มพิจารณาจากการเริ่มของสัญญาณไฟเขียว ในพื้นที่กรุงเทพมหานครนี้ ผลที่ได้ตามมาก็คือ ค่า headway ในสภาพการไหลอืดตัวจะไม่ขึ้นอยู่กับตำแหน่งของรถ

๔.๑.๒ การเกิดสภาวะการไหลอืดตัวของรถแก่งเลี้ยวขวาที่ไม่มีรถสวน

เพื่อศึกษาผลของช่องจราจรที่มีเฉพาะรถแก่งเลี้ยวขวา โดยมีสัญญาณไฟแยกต่างหาก จากการศึกษาช่องจราจรของรถเลี้ยวขวาไม่มีรถสวน ๔ ช่องจราจร ดังแสดงในตารางที่ ๔.๒ ใน ๔ แถวสุดท้ายได้พบว่า ค่า headway เฉลี่ยจะคงที่หลังจากรถคันที่ ๒ เช่นเดียวกับการเกิดสภาวะการไหลอืดตัวของรถแก่งทางตรง

๔.๑.๓ การหาค่าการไหลอืดตัวของช่องจราจรทางตรง

เมื่อรู้สภาวะการเกิดการไหลอืดตัวของรถแก่งทางตรง หลังจากรถคันที่ ๒ ไปแล้ว สามารถคำนวณค่าเฉลี่ย headway ขณะที่เกิดการไหลอืดตัว และค่า standard deviation ดังแสดงอยู่ในตารางที่ ๔.๓ ส่วนค่าการไหลอืดตัวต่อชั่วโมงไฟเขียว (S.F.) หาได้จากสูตร

$$S.F. = \frac{3600}{\text{ค่า headway เฉลี่ย หลังจากรถคันที่ ๒ เฉพาะรถแก่งทางตรง}} \dots\dots (4.2)$$

ตารางที่ ๔.๒ แสดงค่า headway เฉลี่ยหลังจากเกิดสภาวะการไหลล้มหัว

รหัสทางแยก	ช่องจราจร*	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	headway เฉลี่ย \bar{x} (วินาที)	Standard Deviation (วินาที)	จำนวนค่า headway เฉลี่ย ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%	การเกิดสภาวะการไหลล้มหัว หลังจากการคืนที่ x	headway เฉลี่ย หลังจากการคืนที่ x	
บ.11	3	5.63	2.23	1.95	2.17	1.68	2.00	1.84	1.79	1.87	1.83	1.84	2.12	2.00	2.20	2.00	1.60						2.17	0.88	1.57	2	1.94
บ.11	4	4.80	2.38	2.19	1.86	2.05	2.23	2.36	2.09	2.08	2.13	2.04	1.80	1.96	1.76	2.04	2.08	1.96	1.84	1.91	2.00		2.23	0.69	1.78	2	2.02
บ.21	2	8.15	2.34	2.09	2.19	1.61	1.76	1.73	1.80	1.92	1.73	1.65	1.83	1.90	1.78	1.69	1.84	1.77	1.81	1.94	2.08		2.18	1.42	1.27	2	1.84
บ.21	3	8.56	3.12	2.24	1.98	2.25	2.17	1.56	1.63	1.91	1.63	1.86	1.77	1.89	1.94	1.78	1.80	2.07	1.85	1.87	1.75		2.25	1.51	1.31	2	1.89
บ.22	3	7.04	2.76	2.52	2.56	2.25	2.17	1.73	1.80	2.25	1.96	2.12	1.95	1.70	2.11	2.20	1.86	1.87	1.55	2.08	1.57		2.30	1.16	1.56	2	2.01
บ.22	4	8.24	2.16	1.92	2.04	1.52	1.65	1.68	1.79	1.79	1.87	1.82	1.90	1.83	1.71	1.86	1.80	1.80	1.78	1.91			2.16	1.48	1.18	2	1.80
บ.32	2	7.29	2.67	2.19	1.92	1.80	2.09	1.90	1.73	2.03	1.61	1.85	1.97	1.76	1.81	2.08	1.94	1.83	1.76	1.85	1.72		2.29	1.34	1.43	2	1.88
บ.32	3	8.25	2.52	1.86	2.04	1.87	2.00	1.76	2.04	2.08	2.00	1.68	1.92	2.00	1.79	1.72	1.76	3.00	2.08	1.78	1.84		2.30	1.43	1.38	2	1.95
บ.32	5	7.32	3.00	2.13	2.04	1.97	1.86	1.75	1.87	2.06	1.69	1.91	1.87	1.90	1.83	1.96	1.79	1.95	2.01	1.87	2.10		2.24	1.22	1.46	2	1.92
บ.41	3	7.52	2.42	2.10	1.98	1.85	2.14	1.86	1.78	1.92	1.87	1.91	1.77	1.90	1.86	1.95	1.82	1.74	1.85	1.93	1.87		2.21	1.26	1.40	2	1.90
บ.42	2	7.96	2.64	2.36	1.92	1.98	2.00	1.80	1.84	2.16	1.96	1.68	1.76	1.80	1.72	1.80	2.50	1.80	1.78	1.92	1.64		2.22	1.37	1.34	2	1.88
บ.42	3	7.25	2.63	2.58	2.00	1.91	2.13	1.66	1.95	1.52	1.75	1.79	1.78	1.88	1.81	1.88	1.79	1.81	1.79	1.88	1.74		2.16	1.23	1.37	2	1.86
บ.11	6	6.21	2.91	2.19	2.08	1.80	1.92	1.87	1.95	1.73	1.84	2.02	1.30	1.75	1.65	1.90	1.77	1.81	1.68				2.17	1.05	1.40	2	1.86
บ.32	6	8.21	2.52	2.30	2.28	2.29	2.34	2.27	2.24	2.22	2.09	1.96	2.05	1.98	2.20	2.06	2.11	2.12	2.23	2.49			2.52	1.39	1.54	2	2.19
บ.41	6	7.23	3.05	2.80	2.31	2.02	1.91	1.84	1.75	1.90	1.67	1.75	1.84	1.56	1.86	1.88	1.94	1.60					2.29	1.33	1.27	2	1.91
บ.42	6	8.15	2.93	2.80	2.06	2.23	2.00	2.06	2.17	2.03	1.68	1.84	1.93	2.01	1.86	1.98	2.10	2.08	1.81				2.43	1.46	1.35	2	2.04

* ช่องจราจรที่ 1 อยู่ชิดขอบทางเท้า ที่ 2,3 ออกห่างจากขอบทางเท้าตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔.๓ แสดงช่องจราจรที่เกิดการไหลอืดตัว (เฉพาะรถเก๋ง)

รหัส ทางแยก	ช่องจราจร	ความกว้าง ช่องจราจร (ม.)	headway เฉลี่ย หลังจากรถคันที่ ๒ (วินาที)	Standard Deviation	การไหลอืดตัว tcu/g.hr.
ข.11	3	2.85	1.94	0.16	1856
ข.11	4	2.75	2.02	0.15	1782
ข.21	2	3.00	1.84	0.16	1958
ข.21	3	2.80	1.89	0.20	1904
ข.22	3	2.80	2.01	0.29	1791
ข.22	4	3.00	1.80	0.13	2000
ข.32	2	2.85	1.88	0.15	1914
ข.32	3	2.75	1.95	0.30	1846
ข.32	5	2.85	1.92	0.12	1873
ข.41	3	2.90	1.90	0.10	1893
ข.42	2	2.90	1.88	0.18	1914
ข.42	3	2.90	1.86	0.23	1935

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔.๑.๑ การไหลอ้อมตัวของ รถเก่งทางตรง

จากตารางที่ ๔.๓ Column สุดท้าย ให้ค่าการไหลอ้อมตัวของข้อมูลของรถทางตรง โดยใช้ข้อมูลของรถเก่งซึ่งกำลังอยู่ในสภาวะการไหลอ้อมตัว และไม่มีรถประเภทอื่น ๆ ไม่มีรถเลียวกลอดจนรถจอดข้างถนน หรือป้ายหยุดของรถโดยสารประจำทาง ค่าการไหลอ้อมตัวที่ได้นี้ มีความสัมพันธ์กับความกว้างของช่องจราจร โดยใช้ข้อสมมติฐานตาม Webster และ Cobbe ว่า ความสัมพันธ์ของการไหลอ้อมตัว และความกว้างช่องจราจรเป็นเส้นตรง จากการวิเคราะห์ linear regression ที่ใช้ความกว้างช่องจราจรตั้งแต่ ๒.๗๕-๓.๑๐ เมตร กับค่าการไหลอ้อมตัวที่คำนวณได้ ผลของ regression Y (S.F) และ x (W) มีดังนี้

$$S.F. = 660 W_1 \text{ pcu/green hr.} + 201 W_2 \text{ pcu/green hr.} \dots (4.3)$$

$$W_1 = \text{ความกว้างช่องจราจร มีหน่วย เมตร}$$

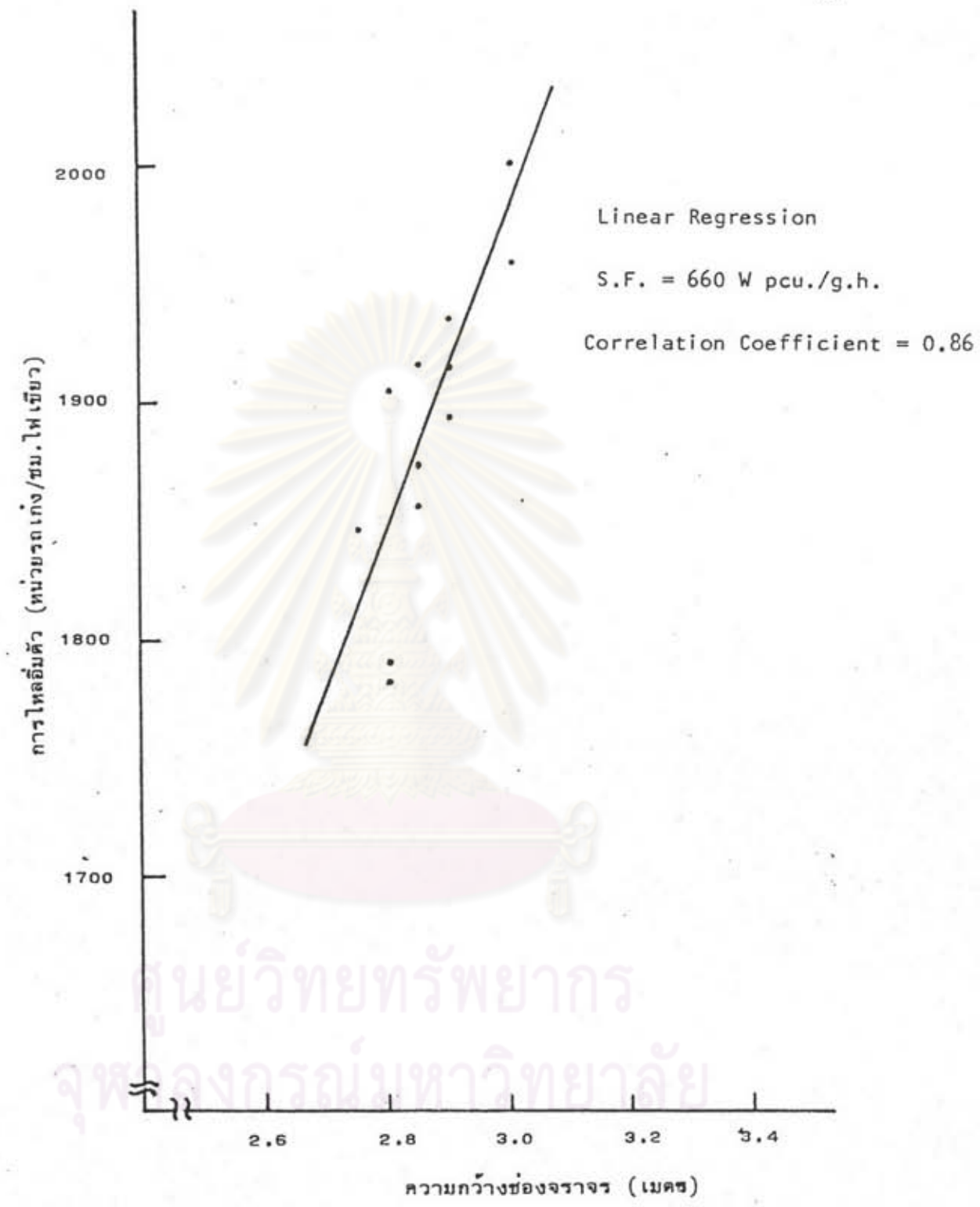
$$W_2 = \text{ความกว้างช่องจราจร มีหน่วย ฟุต}$$

รายละเอียดของการวิเคราะห์ที่ได้จากภาคผนวก ข (๑๐)

เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของค่าการไหลอ้อมตัว กับ ความกว้างของช่องจราจรได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยการนำมาเขียนรูปกราฟ ให้แกน x เป็นค่าความกว้างของช่องจราจรและแกน Y เป็นค่าการไหลอ้อมตัวจากข้อมูล ดังแสดงในรูป ๔.๑๐ ค่าความสัมพันธ์ที่ได้เป็นเส้นตรงนี้ มีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) = 0.86 ถูกนำมาใช้กับช่วงความกว้างของช่องจราจร ตั้งแต่ ๒.๗๕ - ๓.๑๐ เมตร มากที่สุด ถ้าช่องจราจรไม่อยู่ในช่วงดังกล่าว คือ มีความกว้างของช่องจราจรมากกว่า แต่ไม่กว้างพอที่แบ่งเป็นสองช่องจราจร ก็ให้คิดเป็นหนึ่งช่องจราจร เพราะถ้าแบ่งช่องจราจรนั้น ออกเป็นสองช่องจราจร ในบางครั้งรถจะวิ่งแถวเดียวในหนึ่งช่องจราจร แต่บางครั้งรถจะวิ่งสองแถวในหนึ่งช่องจราจร และบางครั้งจะมีรถวิ่งคล่อมช่องจราจร ถ้าช่องจราจรนั้นแคบ

๔.๑.๒ การไหลอ้อมตัวของรถที่ไปทางตรง

ชนิดของรถที่วิ่งอยู่ในระบบการจราจรที่ทางแยก มีผลโดยตรงอย่างมาก ต่อการไหลอ้อมตัวที่ทางแยก ดังนั้นเพื่อความแน่นอนในการศึกษา จึงได้เปลี่ยนชนิดของรถต่าง ๆ ให้เป็นหน่วยรถเก่งต่อชั่วโมงของไฟเขียว แทนที่จะใช้หน่วยรถต่อชั่วโมงของไฟเขียว ซึ่งการศึกษาเช่นนี้ได้

รูปที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการไหลอ้อมตัว กับความกว้างช่องจราจร (เทียบจากเฉพาะรถเก๋งทางตรง)

ใช้มาแล้ว ทั้งในยุโรปและสหรัฐอเมริกา Webster และ Cobbe ได้ศึกษา และให้ค่าของหน่วยรถต่าง ๆ ที่แปลงมาเป็นหน่วยรถเก๋ง ดังแสดงในบทที่ ๒

แต่เนื่องจากความผันแปรของสิ่งต่าง ๆ เช่น ระบบการจราจร การออกแบบทางเรขาคณิต ขนาดและชนิดของยวดยาน รวมทั้งรถเลี้ยว ความแตกต่างของอุปนิสัยของคนขับ ระบบการควบคุมสัญญาณ กฎข้อบังคับจราจร และความแตกต่างของขนาดรถในพื้นที่แตกต่างกัน ทำให้ค่าของหน่วยรถต่าง ๆ ที่แปลงมาเป็นหน่วยรถเก๋ง จึงแตกต่างกันออกไปตามสถานที่ ดังนั้นจึงมีการศึกษาหาค่าหน่วยรถเก๋งในกรุงเทพมหานคร ซึ่งอาจสามารถนำไปใช้ ในที่อื่น ๆ ทั้งประเทศได้

วิธีหาค่าหน่วยรถเก๋งของรถทางตรงทุกชนิด^(๑๑) กระทำโดยการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ในแต่ละรอบสัญญาณไฟของแต่ละช่วงจราจร โดยทั่วไปชนิดของรถต่าง ๆ บนถนน แบ่งออกเป็น ๔ ชนิด คือ รถเก๋ง (C) รถสามล้อ (S) รถบรรทุก (CV) และรถมอเตอร์ไซด์ (M) พร้อมกับเก็บข้อมูลความยาวหรือระยะเวลาที่เกิดการไหลอึดตัว (T- วินาที) และใช้ความสัมพันธ์ทางสถิติ กำหนดให้ a, b และ c เป็นหน่วยรถเก๋ง ของรถสามล้อ, รถบรรทุก และรถมอเตอร์ไซด์ตามลำดับ ในช่วงเวลาที่เกิดสภาพการไหลอึดตัว ในแต่ละช่องทางจราจร ถ้า F คือ การไหลอึดตัวในหน่วยของหน่วยรถเก๋ง ของยวดยานที่ผ่านเส้นหยุดในแต่ละช่องทาง ต่อ ๑ นาที

$$F = (C+a.S+b.CV+c.M) \times 60 \dots\dots\dots 4.4$$

เนื่องจากค่า C ไร้ค่า จึงอาจเปลี่ยนสมการใหม่ได้ดังนี้

$$Y = \frac{60C}{T}$$

$$X_1 = \frac{60.S}{T}$$

$$X_2 = \frac{60.CV}{T} \dots\dots\dots (4.5)$$

และ $X_3 = \frac{60.M}{T}$

แทนค่าใน 4.4 $F = Y + a.X_1 + b.X_2 + c.X_3$

หรือ $Y = F - a.X_1 - b.X_2 - c.X_3 \dots\dots\dots (4.6)$

ในแต่ละช่องทางจราจร ค่าของ Y, X₁, X₂ และ X₃ จะถูกบันทึกในแต่ละรอบสัญญาณไฟ และหาค่าที่ดีที่สุดของ a, b และ c ในแต่ละช่องทางจราจร โดยใช้วิธี Multiple Linear Regression Analysis ผลที่ได้รับแสดงอยู่ในตารางที่ ๔.๔

ตารางที่ ๔.๔ แสดงค่าหน่วยรถ เก่งของรถทางตรงทุกชนิด

ชนิดของรถ	หน่วยรถ เก่ง
1 รถสามล้อ	0.71
1 รถบรรทุก	1.65
1 รถมอเตอร์ไซด์	0.24

ที่มา ครรชิต มิวนวน (11)

เมื่อทราบผลกระทบจากชนิดของยวดยานดังกล่าว สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับสมการ (4.3) ซึ่งเป็นสมการ การไหลอ้อมตัวของรถ เก่งทางตรง ในการหาค่าการไหลอ้อมตัวของรถทั่วไปทางตรงได้ โดยเก็บข้อมูล ของรถสามล้อ รถบรรทุก และรถมอเตอร์ไซด์ ที่วิ่งอยู่ในสภาวะการไหลอ้อมตัวให้อยู่ในรูป ของร้อยละ ประมาณ ๑๐ รอบสัญญาณไฟ ต่อหนึ่งด้านของทางแยก แล้วแปลงชนิดของรถทุกชนิดให้เป็นหน่วยรถ เก่ง ตามตารางที่ ๔.๔ จากนั้น สามารถหาค่าการไหลอ้อมตัวของรถทั่วไปในแต่ละช่องจราจรทางตรงได้

เหตุผลที่ไม่สามารถสร้างสมการของการไหลอ้อมตัว ของรถทั่วไปทางตรง เนื่องจากปริมาณรถชนิดต่าง ๆ ที่ออกจากทางแยก เมื่อได้รับสัญญาณไฟเขียว จะมีปริมาณชนิดของรถไม่คงที่ในแต่ละทางแยก หรือแม้แต่ในทางแยกเดียวกัน แต่คนละช่วงเวลา ที่จะทำให้สมการที่ได้รับมีค่า Multiple Coefficient of Correlation (R) ต่ำ อีกประการหนึ่งเกี่ยวกับรถมอเตอร์ไซด์ ซึ่งมีเป็นจำนวนมากในกรุงเทพมหานคร ทำให้ค่าการไหลอ้อมตัวของรถทุกชนิด เปลี่ยนไปในทางที่มากขึ้นกว่า ค่าการไหลอ้อมตัวของรถ เก่งทางตรง

ดังนั้น การหาค่าการไหลอ้อมตัวของรถทั่วไปทุกชนิดในทางตรง จะคำนวณหาได้จาก การประยุกต์ของสมการของการไหลอ้อมตัวของรถ เก่งทางตรง โดยการเปลี่ยนชนิดของรถทุกชนิดที่วิ่งออกจากทางแยก เมื่อได้รับสัญญาณไฟเขียวให้เป็นหน่วยรถ เก่งก่อน แล้วจึงใช้สมการ (๔.๓) หาค่าการไหลอ้อมตัวของรถทั่วไปทางตรง

๔.๑.๓ การไหลอ้อมตัวของรถเลี้ยวไม่มีรถสวน

การไหลของรถเลี้ยว จำเป็นต้องพิจารณาผลกระทบ เนื่องจากองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น รัศมีความโค้ง ความเร็วของยวดยานที่เลี้ยว รถที่สวนมา และคนเดินเท้าข้ามถนน การเลี้ยวของ รถเก๋ง จะแสดงในรูปของ "หน่วยรถเก๋ง" Z(passenger car unit) และเป็นหน่วยรถทางตรง (through car unit) ซึ่งหมายถึงรถเลี้ยวแต่ละคันในช่วงสัญญาณไฟเขียว ที่มีการไหลอ้อมตัว จะเทียบเท่าจำนวนรถเก๋งทางตรงจำนวนหนึ่ง

สำหรับการไหลของรถเลี้ยวซ้าย และเลี้ยวขวาโดยมีสัญญาณไฟแยกต่างหาก ได้มีผู้ศึกษา ในเรื่องนี้มาแล้วหลายราย งานวิจัยของ Webster ในปี ๑๙๖๔ ที่ TRRL ประเทศอังกฤษ ให้ค่า รถเลี้ยวขวาไม่มีรถสวน = $(1 + \frac{5}{r})$ ของรถทางตรง ซึ่ง r คือ ค่ารัศมีความโค้งของการ เลี้ยว (ฟุต) กฎเกี่ยวกับผลกระทบของรัศมีความโค้งต่อรถเลี้ยวขวา สามารถนำมาใช้กับรถเลี้ยวซ้าย ได้ โดยเปลี่ยนค่า r มาเป็นรัศมีความโค้งของรถเลี้ยวซ้าย ถ้าวรถเลี้ยวซ้ายมีมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของรถทั้งหมดที่ด้านของทางแยก รถเลี้ยวซ้ายแต่ละคันจะประมาณ ๑.๒๔ คันของรถทางตรง โดยสมมติว่าไม่มีช่องทางสำหรับรถเลี้ยวซ้ายโดยเฉพาะ

Miller ได้ตั้งสมการสำหรับรถเลี้ยวที่ไม่มีรถสวนไว้ดังนี้

$$E_{turn} = 1 + (\bar{e}_{turn} / \bar{h}c) \dots\dots\dots(4.7)$$

E_{turn} = หน่วยรถตรงสำหรับรถเลี้ยว
 \bar{e}_{turn} = ค่าเฉลี่ยของช่วงเวลาระหว่างรถที่เพิ่มขึ้นสำหรับรถเลี้ยว
 $\bar{h}c$ = ค่าเฉลี่ยของช่วงเวลาระหว่างรถ สำหรับรถทางตรง

Miller พบว่ารถเลี้ยวซ้าย ๑ คัน มีค่าเทียบเท่า ๑.๒๔ ของรถทางตรง และการ เลี้ยวมีผลกระทบมาจากรัศมีความโค้ง ซึ่งมีค่าประมาณ ๑๔-๒๔ ฟุต สำหรับรถเลี้ยวขวาที่ไม่มีรถ สวน จะมีค่าเทียบเท่ากับรถทางตรง โดยรัศมีความโค้งจะต้องยาวมากพอ และความกว้างของ ช่องจราจร จะต้องกว้างอย่างน้อยเท่ากับ ความกว้างของช่องจราจรที่รถเลี้ยวเข้ามา

ในปี ๑๙๗๒ Wohl & Martin ได้สรุปผลงานของ Greenshield ดังนี้ จะต้องเพิ่มค่า เฉลี่ย ๑.๓ วินาที เข้ากับช่วงไฟเขียว สำหรับรถเลี้ยวขวาแต่ละคัน ค่าที่เพิ่มนี้จะต้องนำมาใช้กับ ผลรวมของรถเลี้ยวขวา ซึ่งวิ่งเข้าสู่ทางแยก ไม่ว่าจะทางใดในไฟเขียว ถ้าว ช่วง ระยะห่างของรถ ทางตรง ๒.๑ วินาที/คัน โดยไม่คิดความล่าช้า (Delay) และรถเลี้ยวขวาต้องการเวลาเพิ่ม

= ๑.๓ วินาที/คัน ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของช่วงเวลาระหว่างรถของรถเลียขวา = ๒.๑ +

๑.๓ = ๓.๔ วินาที หรือ $3.4/2.1 = 1.6$ เท่าของรถทางตรง นั่นคือ รถเลียขวาแต่ละคัน

จะเท่ากับ ๑.๖ เท่าของรถทางตรง การคำนวณหน่วยรถเก่งทางตรงสำหรับรถเลียขวา หาได้จาก

$$\text{หน่วยรถเก่ง} = \frac{\text{การไหลอิมตัวที่คำนวณได้จากทฤษฎี (หน่วยรถเก่ง/ชั่วโมงไฟเขียว)}}{\text{การไหลอิมตัวของรถเลียขวา (หน่วยรถเก่ง/ชั่วโมงไฟเขียว)}} \dots\dots\dots (๔.๔)$$

จากวิธีดังกล่าว ถู้นำมาใช้ในการหาค่าเทียบเท่าของหน่วยรถทางตรงสำหรับรถเลียขวา

ครั้งแรก หาค่าการไหลอิมตัวจากข้อมูลที่เก็บมาสำหรับรถเลียขวา แล้วนำค่าการไหลอิมตัว ของรถเลียขวา

ที่คำนวณได้ มาเปรียบเทียบกับค่าการไหลอิมตัวที่คำนวณได้จากทฤษฎี จากนั้นสามารถหาค่าเทียบเท่า

หน่วยรถเก่งสำหรับรถเลียขวาได้ ตามสมการ (๔.๔) ดังแสดงในตารางที่ ๔.๕

ตารางที่ ๔.๕ แสดงหน่วยเทียบเท่ารถเก่งทางตรง สำหรับรถเลียขวาไม่มีรถสวน

รหัสทางแยก	ช่องจราจรที่	ความกว้างช่องจราจร (เมตร)	รัศมีของวงเลียขวา (เมตร)	การไหลอิมตัวจากข้อมูล (pcu./hr.)	การไหลอิมตัวจากทฤษฎี (pcu./hr.)	ค่าเทียบเท่ารถเก่งทางตรงสำหรับเลียขวา
11	6	2.90	21.1	1806	1914	1.06
32	6	2.60	19.0	1519	1716	1.13
41	6	2.90	21.2	1756	1914	1.09
42	6	2.90	21.2	1650	1914	1.16
เฉลี่ย						1.11

จากตารางที่ ๔.๕ แสดงค่าของรถเลียวยววาเมื่อเทียบกับรถทางตรง = 1.11 ซึ่งมีค่าค่อนข้างต่ำ เนื่องจากทางแยกที่ทำการศึกษาคือเป็นทางแยกใหญ่ มีรัศมีความโค้งยาว ความเร็วในการขับรถ และความคล่องตัวค่อนข้างสูง ทำให้มีผลต่อการไหลอ้อมตัวของรถเลียวยววาที่ไม่มีรถสวนค่อนข้างน้อยมาก ข้อสรุปนี้ไปคล้องจองมากกับข้อกล่าวของ Australian Road Research Board ซึ่งได้ทำการศึกษานปี ๑๙๖๔ รถเลียวยววายและเลียวยววาจะมีผลกระทบมาจากรัศมีความโค้งแต่ค่าผิดแผกแตกต่างของการเปลี่ยนเป็นค่ารถทางตรง จะแตกต่างกันน้อยในภาคปฏิบัติส่วนใหญ่ ส่วนผลลัพธ์ที่ได้จาก Webster คือ ถ้ารัศมีความโค้งของรถเลียวยวมีค่าไม่น้อยกว่า ๕๐ ฟุต ผลกระทบจากรัศมีความโค้งต่อการเลียวยวจะน้อยมาก วิธีการวัดรัศมีความโค้งของการเลียวยว แสดงในภาคผนวก.ค.

๔.๑.๔ การไหลอ้อมตัวของรถเลียวยว เมื่อมีรถสวน

Webster และ Cobbe ได้ทำการศึกษาค่าของรถเลียวยววาที่มีรถสวน เท่ากับ ๑.๗๔ ของรถทางตรง ส่วนวิธีของ National Research Council ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งแสดงไว้ในหนังสือ Highway Capacity Manual ในปี ๑๙๖๔ ได้แสดงกราฟของรถเลียวยวชนิดนี้ ขึ้นอยู่กับร้อยละของชนิดรถบรรทุก หรือรถแก่งที่ต้องการจะเลียวยว และวิธีการสุดท้ายที่ได้รับการปรับปรุงขึ้นโดย Miller ในปี ๑๙๖๔ ได้กำหนดสูตรสำหรับอธิบายพฤติกรรมของการเลียวยววาที่มีรถสวน ไว้ดังนี้

$$E_{rt} = \frac{1.5}{f \left[\frac{sg-qc}{g(s-q)} + \frac{4.5}{g} \right]} \dots\dots\dots (4.9)$$

โดยที่ q และ s เป็นปริมาณการไหล และการไหลอ้อมตัวของรถทางตรงที่สวนมา ส่วน g และ c เป็นช่วงไฟเขียวประสิทธิภาพ (effective green time) รอบเวลาสัญญาณไฟ (cycle time) ตามลำดับ และค่า f ขึ้นอยู่กับปริมาณการไหลของการจราจรของรถทางตรงที่สวนมา มีค่าดังนี้

q (คัน/ชม.)	0	200	400	600	800
f	1.00	0.81	0.65	0.54	0.45

วิธีของ Webster และ Cobbe กับ National Research Council พร้อมทั้งวิธีของ Miller ไม่สามารถประยุกต์ใช้กับ การวิจัยในครั้งนี้ ทั้งนี้เนื่องจากที่ทางแยกที่ไม่มีสัญญาณไฟ สำหรับรถเลี้ยวขวา มักจะมีตัวตรวจคอยกั้นรถให้ ทำให้รอบเวลาและช่วงไฟเขียวประสิทธิภาพเปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยๆ นอกจากนี้ยังมีแฟคเตอร์เกี่ยวกับการไหลอ้อมตัวของรถเลี้ยวขวาที่มีรถสวน เช่น การไหลอ้อมตัวของรถทางตรงที่วิ่งสวนมา ค่าไฟเขียวประสิทธิผล และค่ารอบเวลาสัญญาณไฟ ความสลับซับซ้อนเหล่านี้อยู่นอกเหนือการวิจัยนี้ เนื่องจากเหตุผลนี้ จึงใช้ค่าของการเลี้ยวของรถเลี้ยวขวาที่มีรถสวนมา เมื่อเปลี่ยนเป็นรถทางตรง จะมีค่าประมาณ ๒.๕๕ (๑๐)

๔.๒ องค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อการใช้ไฟเขียว

การใช้ไฟเขียวของการจราจรที่ทางแยกเป็นพฤติกรรมที่สำคัญมากของการจราจรและเป็นตัวชี้ลักษณะและคุณภาพของทางแยก ในทางกลับกันลักษณะของทางแยกก็จะมีผลกระทบต่อปริมาณการใช้ไฟเขียวด้วย เช่น ระดับของทางแยก (Gradient) การจอดรถที่ทางแยก การเบียดบังเพื่อใช้ช่องทางจราจร และการสูญเสียเวลาก่อนออกรถ

๔.๒.๑ ผลกระทบของระดับ (Gradient)

โดยทั่วไปการศึกษาเรื่องระดับจะวัดด้วยกล้องระดับโดยหาค่าออกมาเป็นร้อยละของระยะทางในแนวตั้งต่อระยะทางในแนวราบ ๒๐๐ ฟุต ก่อนถึงเส้นหยุด เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ในกรุงเทพฯ อยู่ในระดับแนวราบ นอกจากบริเวณที่เป็นสะพานหรือสะพานลอย ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ไม่มีความลาดชันมาเกี่ยวข้องเลย แต่หากมีความลาดชันเข้ามาเกี่ยวข้องในการนำไปใช้งานในที่อื่นๆ อาจพิจารณาใช้ผลของ Webster และ Cobbe เข้ามาใช้ ซึ่งได้กล่าวว่าในแต่ความลาดชันเมื่อขึ้นเนินร้อยละ ๑ จะทำให้ค่าการใช้ไฟเขียวลดลงร้อยละ ๓ และค่าการใช้ไฟเขียวจะเพิ่มร้อยละ ๓ ต่อความลาดชันที่ลงเนินร้อยละ ๑

๔.๒.๒ การจอดรถที่ทางแยก (Parking)

การจอดรถที่ทางแยกจะมีผลต่อการไหลของการจราจรเมื่ออยู่ในระยะประมาณ ๒๕ ฟุต ขึ้นไป ถึงระยะประมาณ ๒๕๐ ฟุต ของทางแยก หรือระยะทางเท่ากับความยาวของคิวที่มากพร้อมที่ทางแยก ในระยะที่ต่ำกว่า ๒๕ ฟุต ให้ถือเสมือนทางแยกนั้นเสียช่องทางจราจรไป ๑ ช่องทาง และเสียความกว้างของตัวรถที่จอด

ตามปกติทางแยกใน กทม. จะห้ามจอดที่บริเวณทางแยก ประกอบกับเวลาที่ไปทำการเก็บข้อมูล ไม่มีการจราจรที่บริเวณทางแยกโดยเฉพาะในด้านทางแยกที่ได้ไปเก็บข้อมูล จึงไม่มีการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทนี้ แต่ผู้วิจัยคิดว่าสามารถใช้แบบจำลองการลดความกว้างของทางแยก ซึ่งได้คำนวณไว้ในต่างประเทศ นำมาใช้ได้เนื่องจากเป็นแบบจำลองที่เกี่ยวข้องกับตัวรถและความกว้างของช่องทางจราจรเท่านั้น ไม่มีตัวแปรอื่นที่สะท้อนถึงสภาพการจราจร หรือสภาพอื่นๆ เฉพาะในแต่ละประเทศ

๔.๒.๓ การสูญเสียเวลากับสัญญาณไฟเขียว (Lost Time at the Start of the Green Period)

การออกรถที่ทางแยกสัญญาณไฟเมื่อเริ่มได้รับสัญญาณไฟเขียว จะต้องเสียเวลาช่วงหนึ่งก่อนในการเร่งความเร็วรถ หรือบางครั้งเพื่อให้เวลาแก่คนข้ามถนนให้ข้ามหมดไปช่วงหนึ่งก่อน หลังจากนั้นรถจะวิ่งด้วยความเร็วออกจากทางแยกคงที่ ในการศึกษานี้ได้พบว่า การเกิดสภาวะการไหลอืดตัวจะเกิดขึ้นหลังจากรถคันที่สองไปแล้วในแต่ละรอบสัญญาณไฟเขียว ดังนั้นจึงได้ทำการวิเคราะห์เวลาตั้งแต่เริ่มสัญญาณไฟเขียว จนถึงเวลาที่ล้อหลังของรถคันที่สองวิ่งผ่านเส้นหยุด จากค่านี้สามารถหาค่า headway เฉลี่ยของรถแก่งสองคันแรกได้

ค่าการสูญเสียเวลาในการเริ่มออกรถเมื่อได้รับสัญญาณไฟเขียว ทำการศึกษาวัดจากช่องจราจรแต่ละช่อง ยกเว้นช่องทางสำหรับรถ เลี้ยวขวาและช่องทางสำหรับรถเลี้ยวซ้าย ผลที่ได้แสดงอยู่ในตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ยของเวลาที่สูญเสียไปประมาณ ๖.๓๔ วินาที ซึ่งค่อนข้างสูงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับเวลา ๑.๑๒ วินาที โดยการศึกษาของ Leong ในปี ๑๙๖๔ และสูงกว่าการศึกษาของ Miller ในปี ๑๙๖๔ ซึ่งได้ค่าเท่ากับ ๒.๑ วินาที ทั้งนี้เนื่องจากวิธีที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ตัดแปลงมาจากวิธีของ Miller แต่การเก็บข้อมูลหาค่า headway ที่ เส้นหยุดของรถที่วิ่งออกจากทางแยก ไม่ใช่เส้นหยุดตรงที่รถหยุดรอสัญญาณไฟเขียว เพราะในบางครั้งเกิดปัญหาการไหลของรถที่วิ่งออกจากเส้นหยุดนี้แล้วยังไม่สามารถวิ่งผ่านพื้นทางแยกไปได้ ทำให้เกิดปัญหาการไหลของรถออกจากทางแยกในอีกด้านหนึ่งของทางแยกเมื่อได้รับสัญญาณไฟเขียว ดังนั้นในการเก็บข้อมูลช่วงหลังนี้ จึงใช้เส้นหยุดของทางแยกที่อยู่ตรงข้ามกับรถที่วิ่งออกจากทางแยก เพื่อที่จะเป็นค่าการไหลอืดตัวที่พื้นทางแยก

ตารางที่ ๕.๖ แสดงค่าการสูญเสียเวลาดันสัญญาณไฟเขียว

ด้านของ ทางแยก	ช่องทาง จราจรที่	เวลาเฉลี่ยของรถ ๒ คันแรก, วินาที	ค่าเฉลี่ยช่วง เวลาของรถ ในช่วงการไหลอ้อมตัว เฉพาะรถเก๋ง, วินาที	การสูญเสีย เวลา ดันสัญญาณไฟเขียว, วินาที
1	2	3	4	5
ข.11	3	7.91	1.94	4.03
ข.11	4	8.18	2.02	4.14
ข.21	2	10.49	1.84	6.81
ข.21	3	11.68	1.89	7.90
ข.22	3	9.80	2.01	5.78
ข.22	4	10.40	1.80	6.8
ข.32	2	11.96	1.88	8.2
ข.32	3	10.77	1.95	6.87
ข.32	5	10.32	1.92	6.48
ข.51	3	9.94	1.90	6.14
ข.52	2	10.60	1.88	6.84
ข.52	3	9.88	1.86	6.16
เฉลี่ย				6.35